

ilk yar'larımızın sevgili dostları,

Ekte son proje dönüşü resimlere bakınca insan bir zamanlar sevgili Osman'ın Ardahan'da dediği gibi -ne arıyorum ben burada- ne arıyoruz biz buralarda, bizim yerimiz hep o güzel çocukların yanı olmalı... Ve desteklerinizle gitmeye çalışıyoruz... Sevgili Sümeyye o da bu sene bitirecek onsuz projeler zor geçecek... Her proje dönüşü yaptığı güzel konuşmalar çakılır kafamıza... Yazdığı izlenimlerde öyle... Ekte sevgili Sümeyye tatil dönüşünü ve bir projede olmayı yazmış, daha güzel bir dünya, dünyanın en güzelleri çocuklarımıza layık olduğumuzda mümkün olabilir ancak... Yaptığımız herşeyi özetleyen şey onlara layık olmak, onlara gülümsemeler armağan etmek... "Kış Bastırmadan" projesini hayata geçirerek 200 çocuğun ayağını ısıtacak botların ulaşmasını arzuluyoruz. Bazılarına mont da gönderebilelim istiyoruz, Bot+Çorap+Eldiven+Atkı+Bere+şekerleme+dergi+kart+zarf+kırtasiye... 50TL/çocuk + 30TL (mont) Desteklerinizi bekliyor, Şimdiden desteklerini yolluyan arkadaşlarımıza teşekkür ediyoruz... Bağış miktarı 200 çocuğun gereksinmesini aşarsa Yılbaşı Botları projesinde kullanılacak ve/veya çocuklara yönelik diğer projelerde kullanılacaktır...

Çocuklar çok güzel, tek yapmamız gereken bu çocuklara layık olmak... Desteklerinizle hep beraber daha fazlasını yapabiliriz...

ilgi ve desteklerinize çok teşekkür ediyor, selam sevgi ve saygılarımızı sunuyoruz.

İLKYAR

Güzel çocuklarımızın geleceğine güzellikler katmak için, belki bir kitap, belki de büyüğünüzün anısına bir kitaplık için, belki de daha fazlası için:

(lütfen bağışınızın açıklama kısmına isminizi yazın, hesap sahibi İLKYAR)

İş Bankası ODTÜ şubesi (4229) 706968 TL Hesabı : TR26 0006 4000 0014 2290 7069 68

Euro Hesabı: TR920006400000242293507426

Dolar Hesabı:TR910006400000242293576217

YURT DIŞINDAN BAĞIŞLARINIZ için bağlantı adresi:

<https://turkishphilanthropyfunds.givecorps.com/projects/12942-lk-ret-m-okullarina-yardim-vakfi-lkyar-ilkyar-16th-science-summer-school>

DÜNYAYI GÜZELLİK KURTARACAK

His yoğunluğundan hiçbir şey söyleyemediğimiz, yazamadığımız zamanlar olur, şu anda o demlerden biri. Projeden döneli iki gün oldu; fakat biz hala ordayız, hala okullarda etkinlik yapıyor gibiyiz.

Her şeyin çok kötüye gittiği, hiçbir şeyin bizi mutlu edemediği, her tarafta kavga savaş ve ölümün olduğu günler.. Henüz 20li yaşlarımızda öyle derin bir karamsarlığa kapılmış durumdayız ki... Korkuyoruz, yenik hissediyoruz, ölen insanlığın dirileceğine dair inancımız gün gittikçe tükeniyor ve bu sonu asla gelmeyecek karanlık bir tüneldemişiz gibi hissettiriyor. Bir taraftan bunları düşünürken, öte yandan Ankara'ya gitmek için hazırlanıyorum, gözüm biriktirdiğim çocuk mektuplarına takılıyor. Tünelin ucunda bir ışık beliriyor gibi hissediyorum ve projeye gitmeye karar veriyorum. Nereye gittiğimizin hiçbir önemi yok, bildiğim tek şey bir yerlerde bizi bekleyen çocukların olduğu.

Bilim otobüsüne binmek, "ne güzeldir yollarda olmak şimdi" diye şarkılar, türküler söylemek o kadar güzel ki. Çocuklara sarılmak düşüncesi dünyanın en mutlu insanları haline getiriyor beni. Hüseyin Hoca sunumunda hep der ya "eller, gözler, dişler hepsi

birbirinden güzel” diye, o kadar güzel gülüyorlar ki hepsine aynı anda sarılsak keşke diyorum. Çok fazla şey öğrendim onlardan, öğrenmeye devam ediyorum.

Aslı gönlünce, içinden geldiğince dans etmeyi gösteriyor,

Ali origamiyi hikaye anlatarak nasıl yapabileceğimizi öğretiyor,

Mehmet çizdiği harika resimleri paylaşıyor bizlerle.

Fatma ingilizce öğretmeni olmak istediğini söyleyince ingilizce konuşmaya başlıyoruz karşılıklı, dili daha önce bu kadar zevkle, mutlulukla kullandığımı hatırlamıyorum.

Öyle ki ayrılırken birbirimize ingilizce mektup yazacağız diye söz veriyoruz.

Etkinliğimden çıkan çocukların arasındaki “arkeolog mu olsam acaba” diyalogu ise kocaman bir gülümseme sebebi. Emine teyzeden de bahsetmemek olmaz, Hasan’ın babaannesi kendisi. Biz okumadık ama torunlarımızın okuması için her şeyi yaparım diyor, çalışmanın öğretmeninin öneminden bahsediyor.

Lisans hayatımın son senesinde olmanın hüznünden mi yoksa çocuklara kavuşma isteğinin yarattığı heyecandan mı bilmiyorum ama 3 yıldır gittiğim her şehirden her okuldan çocukların anısı geliyor sürekli hatırıma. Henüz 2. Sınıfa geçmiş, yazmayı tamamen öğrenmediği için dört farklı kişinin yardımıyla farklı renk kalemlerle bana mektup yazmayı alışkanlık haline getiren Beyza’dan mı, edebiyata olan ilgisini gönderdiği şiirlerle adeta şova dönüştüren Hatice’den mi, Bahçesaray’ın çetin yollarını

aşarak kavuştuğumuz İbrahim'den mi yoksa kardeşliğin önemini konuştuğuktan sonra "Abla Delil ve Murat barıştı" diyerek yanıma koşan Hüseyin'den mi başlamalıyım...

Yalnızca çocuklar değil elbet, onlar için nice fedakarlıklar yapan, onlara yeni bir şey öğretmek için sürekli araştırma peşinde olan öğretmenler de hayatımda çok güzel bir yer edindi İLKİYAR sayesinde. Saniye öğretmeni, Necla öğretmeni tanımamış olsam çocukların hayatına dokunduktan, gözlerine sevgiyle baktıktan sonra her şeyi başarabileceğimize, çocuklar sayesinde bizi aydınlık günlerin beklediğine inanabilir miydim?

ilkyar'larımızın geleceğine
güzellikler katmak için belki bir
kitap için, belki anısını yaşatmak
istediğiniz büyüğünüz için bir
kitaplık, belki de daha fazlası için

İş bankası ODTÜ şubesi (4229)
706968 TL TR26 0006 4000 0014
2290 7069 68;

Euro Hesabı:
TR920006400000242293507426

Dolar Hesabı:
TR910006400000242293576217
(Hesap sahibi İLKİYAR)

Lütfen bağışınızın açıklama
kısımına isminizi mutlaka lütfen
belirtin...

www.ilkyar.org.tr ilkyar.yonetim@gmail.com

izlenimleri dostlarınızla paylaşıp onları üye yaparak (eposta adreslerini bize yolluyarak), mesajlarınızda "link" vererek ilkyar'ın tanınırlığını arttırabilirsiniz, ancak başka amaçlarla ilkyar izlenimlerindeki ve sitesindeki resimlerin izinsiz kullanılmaması gerektiğini hatırlatın lütfen...

İşte bunlardan ötürü ne zaman umutsuzluğa kapılsam İLKİYAR imdadıma yetişiyor. Zaman zaman hüznü dolsak da çocuklarla, öğretmenlerle, gönüllülerle, bu işe emek veren herkesle oluşturduğumuz öyle güzel bir İLKİYAR'ımız var ki. Daha önce İLKİYAR'ı hiç duymayan insanlara yaşadıklarımızı, hissettiklerimizi anlattığımızda

bunun bir
ütopya
olduğunu
düşünüyorlar;
zira Hüseyin
Hoca'yı ilk
dinlediğimde
ben de öyle
düşünmüştüm.
Fakat bir
parçası
olduğumda

anladım ki sevgiyle, emekle, çocuk güzelliğiyle o ütopya bir gerçek haline dönüşüyor. Dışardaki kötülöklere karşı bu ütopyamızın çok elzem olduğuna inanıyorum; bu yüzden de bilim otobüsünün hep yollarda olmasını tüm kalbimle diliyorum. Çünkü biliyorum "dünyayı güzellik kurtaracak" ve bu güzellik ancak bir çocuğı sevmekle başlayacak.

Sümeyye KIRS

İngilizce Öğretmenliği

Artık yurt dışından kolaylıkla kredi kartıyla İLKİYAR'a bağış yapmanız mümkün ABD'de iseniz anında da vergi iadesi için gerekli belge e-posta ile adresinize geliyor. Turkish Philanthropy Funds aracılığı ile bağışınız bize ulaşıyor, projelerde kullanılıyor... Bir defalık veya düzenli bağış için Bağlantı adresi: - <https://turkishphilanthropyfunds.givecorps.com/projects/12942-lk-ret-m-okullarina-yardim-vakfi-lkyar-ilk-iyar-16th-science-summer-school> Eğer "çek" gönderilmek istenirse: "çek"i Turkish Philanthropy Funds adına, İlkyar Vakfı için olduğu not edilerek Turkish Philanthropy Funds - 216 E. 45th Street Fl.7 New York, NY 10017 adresine yollanmalı.